

Kitty Bravik (donker pak) verliest van Jaana Sundberg.

FOTO ANP/ROBERT VOS

Lichtgewichten falen eensgezind op EK judo

DOOR ARNOLD AARTS

ISTANBUL - Het lukt Nederland maar niet een vooraanstaande rol te spelen in de lichtste judogewichtsklassen bij de vrouwen.

Ook gisteren op de eerste dag van het EK in Istanbul kon bondscoach Marjolein van Unen haar paperassen na een halfuurtje opbergen. Alle vier haar troeven werden in de eerste ronde uitgeschakeld.

Zwaar ontdaan was Van Unen niet over de rappe executie van Birgit Ente (klasse tot 48 kilo), Kitty Bravik (-52), Juul Franssen (-57) en Shareen Richardson (-57). De bondscoach is gewend geraakt aan gebrek aan succes in de lichtste klassen. Ze troost zich met de gedachte dat ze in andere categorieën een luxeprobleem heeft. Daar moet ze kiezen uit sterke judoka's.

Van Unen zou bij de lichtste vrouwen ook graag een dergelijke comfortabele positie hebben; iets te kiezen. Maar ze moet het doen met de enkelen die zich aandienen. Kwalitatieve aanvulling is er nauwelijks. Tot ongenoegen van Van Unen komt dat deels door verkeerde keuzes die worden gemaakt door talenten,

al dan niet ingegeven door hun persoonlijke coach.

Sterke junioren en neosenioren blijven naar haar oordeel veel te lang hangen bij hun club. Daar zijn ze de sterkste, daar worden ze gekoesterd, maar daar leren ze volgens Van Unen het minste. Door het gemis aan serieuze concurrentie op de club worden ze niet uitgedaagd het beste in zichzelf naar boven te halen. Van Unen wil alle toppers in de dop zoveel mogelijk met elkaar laten sparren. Tijdens de twee centrale trainingen per week en/of tijdens de oefensessies op de Judo Topsport Steunpunten in Haarlem, Rotterdam, Eindhoven of Heerenveen.

Niet dat een dergelijke route vanzelfsprekend tot resultaat leidt. Zo kozen Birgit Ente (Alkmaar) en Kitty Bravik (Enkhuizen) ervoor in Haarlem te gaan wonen, om de hoek bij bolwerk Kenamju. Maar een minimale afstand naar trainingen op topniveau is nog geen garantie voor succes.

Ente verloor in Istanbul kansloos van de Russin Liudmila Bogdanova. Bravik kreeg een golden score om haar oren tegen de Finse Jaana Sundberg. Voor Bravik was het lang onzeker of ze wel

naar het EK mocht. Bondscoach Van Unen had lang twijfels over haar bereidheid zich volledig op te offeren voor topsport. Van Unen wachtte uiteindelijk af waartoe een clash tussen Bravik en haar coach Benito Maij zou leiden. Maij vroeg zich twee maanden geleden na een toernooi in Praag af of verdere samenwerking met Bravik nog zin had. Maij: „Telkens als ik Kitty ergens op aansprak, zei ze dat ze toch haar best deed. Maar da's niet genoeg. Als ik haar vraag om op maandagochtend om vijf uur in het bos te komen hardlopen, is ze er. Maar als ik haar dan vraag alles te geven en kotsend de finish te halen, wordt het een ander verhaal.”

Na de confrontatie kwam het tot een verzoeningsgesprek. Waarbij Bravik verklaarde onvoorwaardelijk achter haar coach te gaan staan. Maij: „Sindsdien zie ik verbetering, meer spirit. Maar daarvan kun je niet gelijk resultaat verwachten. Maar ik zag vandaag wel een andere Kitty.” Ook Bravik verwachtte in Istanbul niet direct wonderen. „Het zijn babystapjes die ik maak. Het gaat om de laatste procenten, maar die zijn juist de moeilijkste.”